

Publicerad 2006-11-10 00:39 av flickan och tigern

en sen kväll då kylan och sinnet förenas tills tankarna känns klarare än källvatten

Karlavagnen

Hon breder ut sig över natthimlen, Karlavagnen

jag skulle vilja förstå känslan av rymd,

tränga in i det

Jag står där under natthimlen som är skör och kyligt klar

eller är det jag som är skör?

Himlen är orubblig.

Sedan slår det mig att skörhet och orubblighet bara är två olika sidor av samma sak.

Gräset är vackert, frostpartiklar har stelnat det till små konstverk

det känns skändande att gå på det, för en sekund verkar det som om mina steg kommer förändra allting,
precis allting...

återigen jag, med min symbolik

När jag åkte hem så drog diset genom byggarbetsplatserna

lampor svallade ut i mörkret, gränser var upplösta

även mina gränser är upplösta nu

så känns det sannerligen efter den senaste tidens händelser

och jag är mig besläktad med tillståndet, vi bultar i samma takt

den tysta väntande industriplatsen och jag

de bygger en bro som ska rymma ännu mer trafik

men det är nu det är som vackrast, när maskinerna vilar

och marken andas tungt i senhösten.

Jag ville ge mig ut i natten och smälta samman med gestalterna där

~~stå där länge, tills den domnande känslan av närvaro tills sist fick ge vika för kylan.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren flickan och tigern med Poeter.se id #9720 innehar upphovsrätten